

De Pornofilm

Rudy Geldhof

Personages

Greta en Herman, een oud echtpaar

Een etagewoning.

Greta (Vanuit de living) Ge zijt lang weggebleven.

Herman (In de hall. Doet zijn regenjas uit) Het is beginnen regenen.

Greta (Gaat naar hem toe) En ge zijt niet nat.

Herman Nu regent het niet meer.

Greta (Nieuwsgierig) Hoe is 't geweest? Vertel.
(Pauze)

Herman Chic!

Greta Wie? Ik?

Herman Dat kleed. Ge hebt een ander kleed aan.

Greta Zo een gedacht. Mij een keer schoon opdoen, dat doet niemand zeer.

Herman Ge zijt altijd schoon opgedaan.

Greta Leugenaar.

Herman Voor mij zijt ge de schoonste die ik ken. Andere ken ik toch niet... en moet ik niet van weten.

Greta Waarom koerst ge zo?

Herman Koersen, ik?

Greta Lijk een coureur. Wat hebt ge in uw handen?

Herman (Haar afleidend) Mijn regenmantel. Ik moet hem droog krijgen.

Greta Hij was niet nat!

Herman Wel vochtig. Hij is een beetje vochtig.

Greta Ik dacht dat ge misschien wat mee had... taartjes.

Herman Nee, nee.

Greta (Gaat terug naar de living) Ziet ge het gaarne, dat kleed?

Herman (Achter haar) Ik heb het altijd gaarne gezien. Ge hebt er altijd goed mee gestaan.

Greta Ik kan er weer in, nu dat ik vermagerd ben.

Herman (Gaat zitten) Ja. (Korte pauze)

Greta Gaat ge nu vertellen, toe. Hoe is 't geweest?

Herman Gewoon. Weet ge wat ik ga doen, ik ga koffie maken. (Hij wil opstaan)

Greta Neen, het is al laat en ge maakt hem altijd te sterk. Is het u misvallen?

Herman Nee, nee. Alleen...

Greta Wat is er?

Herman (Is terug gaan zitten) Ik had voor hetzelfde geld beter koffie gekocht.

Greta We kunnen nog voort tegen morgen en overmorgen, als we er nu geen drinken. Ge hadt vroeger moeten komen, dan had ik er een gemaakt.

Herman Met koffie is het gezelliger. Ik maak hem deze keer niet te sterk.

Greta Hebt ge taartjes mee?

Herman Niet alle dagen. Ge weet wat de dokter gezegd heeft.

Greta Ach, eentje van biscuit, zonder crème au beurre. Ik weet het wel, we moeten oppassen. Allez, ik dacht hij heeft wat mee en hij steekt het weg, voor de surprise.

Herman Nee, nee. Ge kunt er niet tegen.

Greta De vrijdag hebben ze verse boterkoeken. Die zijn niet duur en ik heb er nog nooit last van gehad. (Korte pauze, indringend) Waarom vertelt ge nu niet hoe ge het gesteld hebt? Als ge weg waart heb ik de hele tijd zitten denken: straks komt hij terug en dan bekijkt hij mij met andere ogen. Ik ben een oud mens, en een oud mens dat is niet schoon meer om zien.

Herman Ik zie u, gelijk ik u altijd gezien heb.

Greta Bij een man ligt dat toch anderss.

Herman Er is niemand die er op verbetert met oud worden. Goed dat we er ons een gedacht van gemaakt hebben.

Greta Van wat?

Herman Dat de dingen zijn gelijk ze zijn. Als ge ouder wordt, dan richt ge uw ogen meer... naar binnen.

Greta Naar binnen. En in de Palace, waar waren uw ogen daar? Ge gaat me niet wijsmaken dat ge die vrouwen die ze daar toonden niet gaarne zag.

Herman Die vrouwen, dat heeft bijna geen kleren aan. Zoiets heeft niets te maken met gaarne zien, zoals gij dat bedoelt.

Greta Vertel verder.

Herman Dat is niet gemakkelijk.

Greta Kondt ge direct naar binnen, of moest ge wachten?

Herman Ge kunt daar direct naar binnen. Zou ik niet beter toch wat koffie maken. Het regent weer.

Greta Dat is maar een vlaag. Kom hier en neem uw stoel. We zetten ons aan 't venster.

Herman Het is nog niet donker.

Greta Seffens wel. En vertel nu, van bij het begin.

Herman Hij was al bezig de film, maar dat maakt geen verschil. Het komt op 't zelfde neer. Honderd frank. Daarvoor hadden we bijna twee kilo koffie kunnen kopen.

Greta We wisten het op voorhand, dat het zoveel zou kosten. Ge wilde toch gaan. Een gewone cinema is niet goedkoper.

Herman Maar daar krijgt ge dan ook een serieuze film van twee uur voor uw geld. Het is lang geleden dat we nog in een echte cinema geweest zijn.

Greta Ge zijt meer dan twee uur weggebleven, langer. Wat hebt ge wel gedaan? Of moogt ge blijven zitten en alles nog een keer bekijken?

Herman Ge moogt zolang blijven als ge goesting hebt. Maar ik ben niet blijven zitten. Ik heb dan buiten staan wachten, tot het niet meer regende en dan ben ik gaan wandelen langs 't kanaal... ik was beschaamd.

Greta Beschaamd? En waarom?

Herman Misschien was ik niet echt beschaamd, maar het is niet normaal. Zo 'n soort films, wat ze daar in tonen, dat is niets voor ons genre van mensen.

Greta Voor andere mensen ook niet. Het is juist daarom dat ze er naartoe gaan, om eens iets te zien dat ze zelf nooit meemaken. Als man moet men toch niet beschaamd zijn. Een man kan daar gerust eens naartoe als hij denkt dat het hem deugd zal doen. Of hebt ge wat gezien dat ge wilt verzwijgen? Ge denkt dat ik er niet tegen kan. (Pauze) Hebt ge aan mij moeten denken... daar?

Herman Als ik wandel, dan denk ik aan u. Vooral langs het kanaal. Zo over vroeger, ons leven. Dat zie ik dan ineens, in beelden. Als ik dan in het water kijk, blijft dat een poos hangen, zo 'n beeld.

Greta Ik doe dat niet gaarne, wandelen, vroeger ook niet. Ge weet dat. Spijtig, anders zouden we er samen kunnen over babbelen, als zo 'n beelden opkomen.

Herman Ze komen alleen op, als ge alleen zijt.

Greta Ziet ge wel. Het kan geen kwaad dat ge alleen gaat. Integendeel, sommige dingen moet een mens alleen doen. Wij waren haast altijd tezamen, wat we deden, deden we samen. Maar het is goed, dat ge op uw eentje gaat wandelen. Er zijn nog gewoonten die we eens zouden mogen veranderen. In de televisie hebben ze gezegd dat het juist de oude mensen zijn die moeten zien te veranderen, anders drogen ze uit. En gij zijt nog vijf jaar jonger.

Herman Wordt ge triestig?

Greta Nee. Waarom?

Herman Omdat ge dat zo zegt.

Greta Wat?

Herman Ge hebt dat altijd als ge het over ouderdom hebt.

Greta Ge zijt toch vijf jaar jonger.

Herman Dat maakt toch geen verschil.

Greta Waarom zou ik triestig zijn?

Herman Ik zei het zomaar.

Greta Ik voel me toch goed. Waarom zou ik me niet goed voelen? Ik heb het kleed aangedaan dat ge altijd zo gaarne zag. Eerst had ik schrik dat ik er niet zou in kunnen. Maar het paste als gegoten. Juist gelijk vroeger. Ik was content en ik heb zitten wachten op u. En nu zijt ge er, en ge vertelt niets.

Herman Ik heb langs het water gelopen, als het niet meer regende. Ik doe dat dikwijls. En ik dacht bij mijzelf: het is niet goed dat ze zo 'n dingen tonen. Het windt een mens op, al heeft het niets te betekenen, nadien, en terwijl ge 't ziet ook niet... Het blijft alleen maar in uw kop hangen. En iedere keer dat ge er aan denkt, windt het u op, omdat het in uw kop zit.

Greta Wat doet ge? Het is te laat voor koffie.

Herman (Heeft zich verwijderd) Jaja. Ik maak toch geen koffie.

Greta (Harder, om zich verstaanbaar te maken) Wat is er dan?

Herman Blijf zitten en doe uw ogen toe.

Greta Een verrassing. Hebt ge wat mee, uit de Palace?

Herman (Komt dichterbij) Nee, nee.

Greta Ik had toch goed gezien. Taartjes, of boterkoeken.

Herman Ge moet uw ogen toedoen.

Greta Ze zijn toe. Ik zie niets.

Herman (Haalt iets te voorschijn)

Greta Het riekt naar boterkoeken.

Herman (Wat teleurgesteld) Ge hebt een goede neus, maar het zijn geen boterkoeken. Nu. Nu moogt ge ze opendoen.

Greta Een haas. Een paashaas.

Herman Ziet ge wel dat 't geen boterkoeken zijn, al smaakt het wel naar boterkoeken.

Greta (Tevreden) Natuurlijk, dit is een paashaas. Waar zijt ge daar aangeraakt, het is toch het seizoen niet. Speciaal laten bakken?

Herman Dat is een geheim.

Greta Ze maken dat toch alleen rond Pasen.

Herman Aan het station is er een klein winkeltje, daar hebben ze er het jaar rond, en nog van alles.

Greta Wanneer hebt ge dat ontdekt?

Herman Sedert ge niet meer uitgaat, ga ik verder wandelen.

Greta Kijk eens hoe schoon. Waar is de tijd dat we er ieder jaar zo een hadden.

Herman Ik wist dat ge content zoudt zijn, het is lang geleden.

Greta Ja, het is een droom. Als kind was ik er al verzot op. En het is vers, ge riekt dat.

Herman We zouden er een stukje kunnen van proeven, als ge wilt... met een koffie. Dat is niet zwaar, het verteert gemakkelijk.

Greta Nee, het zou zonde zijn. Het is zo lief. En een vlaggetje heeft het ook.

Herman Er staat wat op.

Greta Natuurlijk. Op het vlaggetje staat er altijd wat.

Herman Nee, nee. Speciaal er op geschreven voor u.

Greta Speciaal er op geschreven voor mij? Mijn bril.

Herman Hier.

Greta Ge denkt echt aan alles, vandaag. (Ze leest) "Voor mijn liefste vrouw, mijn allerliefste vrouw". Dat komt van u.

Herman Ze zetten erop wat ge maar vraagt.

Greta Ge zult wel beschaamd geweest zijn, als ge dat moest vragen.

Herman Ge moet het niet zelf vragen. Ge geeft zo 'n briefje af.

Greta Een vlaggetje, en met een compliment erop!

Herman (Fier) Ja.

Greta We hebben er nooit een gehad met zo 'n fijn gezichtje. Dat zal wel het moeilijkste zijn om te bakken, het gezicht. En die oogjes! Maar mens toch, waar gij nu aan gedacht hebt!

Herman Het is gemaakt uit dezelfde materie als boterkoeken. Het lichtste dat bestaat. Voelt ge bijna niet, ook in de maag niet. Met koffie erbij, kunt ge eraan slurpen.

Greta En goed rieken dat het doet. Zelfs de poedersuiker is vers.

Herman Ge kunt er zo een stuk afsnijden, ik heb het gevraagd. Als ge goesting hebt, dan snijden we er vanonder wat af. Niemand die het ziet, alleen dat hij wat korter benen zal hebben.

Greta We mogen dat niet doen, nu nog niet. We kijken er nog een beetje naar. We zetten hem op de vensterbank. En als we naar buiten kijken, zien we hem binst ook. (Ze sleept haar stoel voor het raam) Wat is er? Op wat wacht ge?

Herman Wilt ge het voetbankje?

Greta Ja, zet hem daar, dan kunnen uw voeten er ook op.

Herman Wacht, ik haal een deken. Ge hebt het doek weggedaan. Het tocht.

Greta Het doek is voor de winter. Het is niet meer koud nu.

Herman Pas maar op dat uw knieën niet koud krijgen, of ge gaat weer manken. Zit ge gemakkelijk?

Greta Het kussen. Ja. Dank u. (Pauze)

Herman En goed dat dat riekt, zo 'n gebak. Vooral samen met koffie. Ge riekt het toch ook gaarne.

Greta Zit nu stil. Het wordt donker. En vertel nu wat ge gezien hebt. Uw vrouw is namelijk een verdorven loeder, die alles wil weten over die blote vrouwen en die mannen.

Herman (Schraapt zijn keel) De boom had er nog moeten staan. Het zou niet mis geweest zijn, de paashaas voor de boom. Als de zon ondergaat.

Greta De zon gaat niet onder, vandaag. De lucht is te zwart. We zullen een kaars aansteken, later.

Herman Maar dan zien de mensen dat we aan 't venster zitten.

Greta Een klein kaarsje. En die van rechtover kan het toch niet schelen dat er iemand naar hen kijkt.

Herman Ja, die jonge mensen, die ziet ge nooit door hun venster kijken. Maar die andere, die met haar rode badmantel, die kijkt altijd zo argwanend naar onze kant, voor ze haar gordijn toedoet.

Greta (Lacht) Dat komt alleen, omdat ge u inbeeldt dat uw ogen nog zo goed zijn.

Herman Ze zijn ook goed.

Greta Jaja.

Herman Ik kan het nummer van bus 26 al herkennen, als hij nog op de brug is.

Greta Gaat ge nu eindelijk vertellen over de film. Van bij het begin.

Herman Ik heb het begin gemist.

Greta Vertel dan, vanwaar ge binnenkwaamt.

Herman Dan liep de eerste film al op zijn einde.

Greta Hebt ge er twee gezien?

Herman Ze trekken toch op elkaar. Er is haast geen verschil in.

Greta Maar het is toch met andere spelers. Nee?

Herman Ja, ja.

Greta Zat ge dicht?

Herman Dicht?

Greta Van voor, wil ik zeggen.

Herman In het midden.

Greta En? Was er veel volk?

Herman Het was donker als ik binnenkwam. Ik vond niet direct een plaats omdat ik de zetels niet kon zien.

Greta Maar van voor kondt ge toch iets zien, de film was toch bezig.

Herman Ge moet het licht eerst gewoon worden. Dan kunt ge een plaatsje zoeken.

Greta Was er veel volk?

Herman Niet zoveel. (Hij liegt) Er was een vrouw.

Greta Ge moet me niets wijsmaken. Ge weet zo goed als ik dat daar geen vrouwen binnenkomen. Daarom ben ik ook niet mee geweest.

Herman Ja, normaal komen er geen vrouwen, al zijn het wel vrouwen die de hoofdrol spelen.

Greta (Giechelt) Dat is niet hetzelfde.

Herman Ge mist niets als ge niet gaat. Ik had voor hetzelfde geld beter koffie gekocht.

Greta Als jonge vrouw, dan zou ik meegegaan zijn, om er mij eens een gedacht van te vormen. Ge weet om de duur niet meer, wat er zoal in de wereld gebeurt.

Herman Had ik het voor het zeggen, ik zou het verbieden. Het is gemeen. Niets voor ons. Het is niet te beschrijven.

Greta Probeer het toch maar een keer. (Ze wacht af) Wel.

Herman Ze toonden een rij huizen.

Greta Ja.

Herman En dan toonden ze een postbode.

Greta In de eerste film of in de tweede?

Herman Dat speelt geen rol. Ik vertel van waar ik binnenkwam. (Korte pauze) Die van rechtover, die maken nu al licht. Hoe steken ze 't in hun hoofd, om zo hun geld te verspillen. En dat zijn dan nog jonge mensen, dat verdient nog de boter op zijn brood niet.

Greta Ge moet u niet om de minuut laten afleiden. Hoe zat dat nu met die postbode?

Herman   Hij reed op zijn fiets. En dan toonden ze een vrouw.

Greta   Alles zonder een woord te zeggen.

Herman   De postbode, die zei wat.

Greta   Wat?

Herman   Dat weet ik niet meer.

Greta   Ge wilt het niet zeggen.

Herman   Ik weet het niet meer. Vuile woorden. Gemeen doen.

Greta   En dan?

Herman   De vrouw ging binnen in een van de huizen. Daar was er al één en die lag op zo 'n vel en ze had niets aan, buiten een soort doorzichtig nachtkleed. Dan deed ze haar kleren uit.

Greta   Ge zegt juist dat ze niets aanhad.

Herman   Nee, die lag op het vel. De nieuwe...

Greta   En de postbode?

Herman   Die was nog buiten.

Greta   Hoe hebt ge u gevoeld als die vrouw haar kleren uitdeed?

Herman   Ze doen altijd hun kleren uit.

Greta   Hoe zag ze eruit, die vrouw? Was ze jong? Was ze zo van boven, zoals ik vroeger?

Herman   De ene had grote borsten. Rond.

Greta   En de andere?

Herman   Kleinere. Ze was ook slanker van postuur.

Greta   Naar welke keekt ge het liefst?

Herman   Daar denkt ge niet bij na, ge moet content zijn met wat ze u tonen. 't Gaat ook allemaal zo vlug...

Greta   Wat?

Herman   Wat ze u tonen.

Greta Tonen ze alles?

Herman Alles.

Greta De twee vrouwen die ze toonden, wat deden die? Lagen ze op het bed? Of waar lag dat vel?

Herman Op het bed.

Greta Moet ik er nu ieder woord uit sleuren?

Herman Ze streelden elkaar. Overal. Alle twee. En ze kreunden.

Greta Van onder ook? Met hun handen of hoe...

Herman Ja. Overal. Op alle denkbare manieren.

Greta En zoiets kunt ge zomaar bekijken.

Herman Ze tonen alles.

Greta Wanneer kwam de postbode?

Herman Die kwam veel later.

Greta Wat zaagt ge het liefst, de vrouwen die elkaar streelden of als de postbode kwam?

Herman Het komt allemaal op hetzelfde neer.

Greta (Giechelt) Dat geloof ik niet. (Ernstig, ietwat geërgerd) Wanneer gaat ge nu vertellen, dat ik er eindelijk iets van begrijp.

Herman Het is de moeite niet. Kijk. Het licht gaat aan in de badkamer naast de schoorsteen. Het is de man. Dat is raar. Normaal gaat zij altijd het eerst in het bad.

Greta 't Is zij. Het is altijd daarna dat hij het eerst een bad neemt.

Herman Hij is het. Ik heb juist zijn hoofd gezien voor de spiegel. Ge hadt daar moeten kijken. En daarbij, ge kunt niet missen, zij is blond.

Greta En die zwarte vrouw, die komt toch ook dikwijls.

Herman Allang niet meer. Ze komt niet meer, de zwarte.

Greta Ik heb u dat onmiddellijk gezegd, dat dat niet kon blijven duren, weet ge 't nog?

Herman Ze is er nog geweest, nadien, minstens twee keer.

Greta Nee, nee. Ge moet hem gezien hebben. Na die ene keer is ze daar niet meer geweest, de zwarte.

Herman Toch wel. Toch wel.

Greta Gij wilt altijd gelijk hebben.

Herman Als ze er na die ene keer niet meer geweest is, zoals gij zegt, dan was het simpelweg een vriendin van haar. Ik heb het u nog gezegd, een vriendin die zo eens op bezoek kwam.

Greta Met een vriendin die zomaar eens op bezoek komt, kruipt ge toch niet in bed, zonder kleren aan.

Herman Ge weet toch nog, hoe warm het was. Wij konden ook niet slapen. En hem hebben we van gans die avond niet gezien.

Greta Toch wel. In het begin van de avond was hij er alleszins.

Herman Ge verwacht hem met de zwarte omdat ge niet wist dat die er was. Waar zou hij dan wel ineens naartoe gegaan zijn, midden in de nacht. De hele tijd dat hun venster openstond, is hij geen moment te zien geweest.

Greta Voilà.

Herman Wat, voilà.

Greta Het bewijst dat hij er was. Als ze hun gordijnen toededen was hij er. Hij deed dat.

Herman Dan had ik hem moeten zien komen. Als het venster openstaat, kunt ge de deur zien. En de deur was toe. Ik heb niemand zien binnenkomen.

Greta Het is moeilijk na te gaan, (Ze zucht) we kunnen niet alles zien.

Herman Op mijn ogen kunt ge vertrouwen. Er zit niet de minste sleet op. Ik lees het nummer van de bus als hij nog op de brug is.

Greta Toch kunt ge niet alles zien van de mensen, ge zoudt in hun huis zelf moeten binnen zijn.

Herman Kijk, nu kunt ge 't zien dat hij het is. Dat is zij niet, dat is hij.

Greta Ik zie hem niet.

Herman Hij heeft zich gebukt. Wacht.
(Pauze)
Misschien zit hij op de WC. Ofwel is hij in 't bad gekropen.

Greta Weet ge wat, we gaan toch maar een stuk afsnijden van de paashaas. En we maken een koffie.

Herman Het is al donker. We kunnen er niet meer tegen, zo laat. Als we nu nog koffie drinken, geraken we seffens niet in slaap.

Greta Dat geeft toch niet. We kunnen toch eens in ons bed liggen, zonder te slapen.

Herman (Echt verontwaardigd) Dat gebeurt zo al dikwijls genoeg.

Greta Ik bedoel eigenlijk iets anders.

Herman Morgen, we doen het morgen. We stellen ons plezier een dag uit. Het zal smaken, als ge een stuk in uw lepel legt en ge laat het volzuigen met koffie...

Greta Ge hadt vroeger naar de tandarts moeten gaan, voor het te laat was. (Korte pauze) Zet de TV eens aan.

Herman Dat helpt niet.

Greta Zondag ging hij weer, na een uur ging hij weer. Ge moet hem alleen wat laten aanstaan, tot hij warm wordt.

Herman Ge hebt toch gehoord wat de elektricien zei.

Greta Hij vertelt leugens.

Herman Het is de beeldbuis. Ze is kapot.

Greta Probeer toch maar eens. Als hij weer werkt, kunnen we volgende maand een nieuwe kopen, zo 'n klein model. Dan nemen ze hem over in de winkel, ik ben het gaan vragen. Als hij weer werkt, krijgen we er 500 frank voor.

Herman Televisie, dat is slecht voor de ogen, en een klein model nog veel meer.

Greta Ge wordt dat toch gewoon.

Herman Als we jong waren, trokken we zonder toch ook ons plan.

Greta Een mens moet op de hoogte blijven van wat er in de wereld gebeurt.

Herman Dat kunt ge in de radio ook horen, en veel beter.

Greta In de radio geven ze muziek. Dat werkt op de zenuwen.

Herman Een radio kunt ge afzetten. Daarbij, het is niet altijd muziek.

Greta Een TV kunt ge ook afzetten. Ik ga ons rap een koffie maken. Elk een tas.

Herman Het is te laat. Blijf zitten.

Greta Dan moet ge verder vertellen.

Herman Waar was ik gebleven?

Greta Ge moet u niet dom gebaren. Ge weet het beter dan ik.

Herman Ik versta niet waarom ge er zo 'n cirque rond maakt.

Greta We hadden het zo afgesproken: gij zoudt gaan en nadien er over vertellen.

Herman Goed, goed. Heb ik al verteld dat de postbode naar binnenging?

Greta Nee.

Herman Wel, de vrouwen, ze liggen daar dus neer. En de ene neemt wat in haar hand. De andere zegt dat ze toch de voorkeur geeft aan een echte man. En dan beginnen ze te fantaseren wat ze zouden doen met een man, als er een moest binnenkomen. Dan wordt weer de postbode getoond, buiten. Een hond blaft, en valt hem aan. De postbode vlucht weg, het huis binnen, volledig buiten adem. Daar sleuren de vrouwen hem op hun bed en doen zijn kleren uit. De postbode verweert zich, maar alleen voor de vorm. En hij zegt, "Ik kom uw post brengen." Patati patata. En dat hij eens zal controleren of er genoeg zegels op geplakt zijn. En dat hij dan eens zijn stempel zal zetten. En als er genoeg gestempeld is, dat hij dan nog eens goed zal nastempelen. En dat hij de brief ook in de gleuf zou kunnen steken. Waarop de vrouwen zeggen dat hij de flauwe niet moet uithangen. Zo 'n brief, dat is maar van papier. Hij zou er beter wat anders insteken. Enzovoort. Het is toch echt niet gemakkelijk te vertellen.

Greta Nu hebt ge u tenminste een beetje geforceerd. (Pauze) Ge hebt eigenlijk nog niets anders gedaan. Heb ik geen gelijk?

Herman Wat wilt ge daar mee zeggen?

Greta Ge zijt niet naar de Palace geweest.

Herman Nee? En waar ben ik dan wel geweest?

Greta Kijk in mijn ogen. Weet ge, dat ge een lieve man zijt.

Herman Ik?

Greta Ge zijt me een paashaas gaan halen, beweer nu niet dat het niet waar is. Kom hier, daarvoor verdient ge een kus. En nog wel tot aan het station, zo ver!

Herman Ik ben een paashaas gaan kopen, ja, en voordien was ik in de Palace.

Greta Ge moet u niet verdedigen. Het is en blijft een mooie geste. Het maakt toch niets uit dat ge niet naar de Palace zijt gegaan. Integendeel, ge hebt mij een plezier willen doen. Met de paashaas hebt ge mij een echt plezier gedaan.

Herman   Het station is niet zo ver als gij denkt.

Greta   Het is de andere kant van de stad. En met de bus is het veel te ingewikkeld.

Herman   Een half uur gaan.

Greta   Dat kan niet. Zeker meer dan een uur.

Herman   Ik heb goede benen.

Greta   Ik weet dat. Maar toch, volgens mij kunt ge nooit naar de cinema geweest zijn, ge zijt niet lang genoeg weggebleven. Waarom zijt ge niet gegaan?

Herman   Ik was beschaamd. Voor de kassa stond er een jonge kerel en hij was in gesprek met de juffrouw van de kassa.

Greta   En daarom zijt ge niet naar binnen gegaan?

Herman   Zo 'n oude bok, waarom gaat zo 'n oude bompa aangebrande films bekijken. Ik wilde niet dat ze zoiets zouden denken, of dat ze me zouden uitlachen achter mijn rug.

Greta   Daarom hadt ge het zo moeilijk met vertellen, omdat ge niets van de film gezien hebt.

Herman   Ik moest toch iets proberen. Zoals gij zat aan te dringen...

Greta   Ja, ik vind, men moet met zijn tijd meegaan, vooral als men oud is. Als ge nu de kans krijgt om zoiets te zien, waarom zoudt ge er dan niet van profiteren? Ik heb altijd gedacht dat ge er met plezier naartoe ging.

Herman   (Een beetje nerveus, verandert van thema) Ziet ge 't nu, dat hij het is. Nu kunt ge 't zien. Dat is zij niet. Ge kunt het zien aan het haar. Het is zwart. Zij is het niet. En daarbij, hij is groter.

Greta   Het hangt ervan af waar ge staat. Als ge verder naar voor staat, ziet ge er groter uit. Meestal staat hij meer naar voor. Hij is wat groter dan haar.

Herman   Maar nu moet ge 't toch zien, dat hij het is.

Greta   (Pauze) Ik zou naar binnen gegaan zijn, in de zaal. Het zou me niet kunnen schelen wat de mensen denken.

Herman   Het zou u veel meer kunnen schelen dan mij. Als er een is die zich de klap van mensen aantrekt, zijt gij het.

Greta   Ik wil zeggen, als ik in uw plaats geweest was.

Herman Ik dacht, ik ga maar niet. Zo 'n belang kan ze er nu toch niet aan hechten. Ze zal het wel niet serieus gemeend hebben.

Greta Hebt ge 't over mij?

Herman Ja. Waarom wil een vrouw dat nu, dat een man zoiets gaat bekijken.

Greta Een man, gij zijt toch niet zomaar een man!

Herman Wat betekent dat nu weer?

Greta Ge zijt mijn man, niet ergens een vreemde.

Herman Dat slaat op niets. Een vreemde kan dat ook gaan bekijken. De eerste de beste...

Greta Maar aan de eerste de beste vraag ik niet om me alles te komen vertellen, nadien.

Herman Er valt niets over te vertellen.

Greta Toch wel. Waarom bestaat er anders zoiets? Het moet toch ergens zijn nut hebben.

Herman Wat moet zijn nut hebben?

Greta Die dingen... (Pauze)
Misschien kan een mens zich onvoldaan voelen, door zoiets te zien, alsof ge iets te kort hebt gehad. Maar als ge 't met de goede ogen bekijkt, kunt ge er toch plezier aan beleven.

Herman Als ge wat ze tonen met de goede ogen bekijkt, dan kunt ge het alleen maar uitspuwen. Het is gemeen.

Greta Ja, in zo 'n cinemazaal kan dat gemeen overkomen. Maar wij als koppel onder elkaar moeten toch niet beschaamd zijn. En geef toe, zelfs in de zaal moet het toch plezierig zijn om zien. Zelfs in de zaal. Geef het maar toe.

Herman Nee.

Greta Ja, het heeft natuurlijk iets geforceerds, zo 'n film. Het is niet echt, ook niet voor de filmspelers. Dat moet niet gemakkelijk zijn voor hen, met al die vreemde mensen die er rond staan. En het wordt dan nog allemaal vastgelegd op film ook.

Herman (Voorovergebogen, half fluisterend)
Ziet ge dat ik gelijk heb. Die met haar rode badmantel zat daarjuist naar hier te loeren. En nu heeft ze haar gordijnen toegedaan. Ziet ge wel, zij weet dat wij hier zitten.

Greta Ze zijn allang toe, haar gordijnen.

Herman Nee, ze heeft ze juist toegedaan.

Greta Maar er was toch geen licht te zien, de ganse tijd.

Herman Ik zeg u dat ze loerde naar ons, alsof ze weet dat we hier zitten te kijken.

Greta Hoe zou ze dat nu kunnen weten?

Herman Ze moet ons vroeger al eens gezien hebben.

Greta Er is niemand die kan binnenkijken bij ons, we zitten altijd in het donker.

Herman Altijd! Wie zegt dat? Ge wilde nog een kaars aansteken, een minuut geleden.

Greta Een kaars, dat kan geen kwaad. Dat geeft haast geen licht een kaars, en zeker niet als ge er achter zit.

Herman Misschien hebt ge een keer het licht vergeten uitdoen in de WC.

Greta Ik doe het altijd direct uit.

Herman Eergisteren hebt ge het licht aangestoken en ge hadt onze stoelen vergeten wegnemen van het raam.

Greta Heb ik eergisteren het licht aangestoken? Wanneer?

Herman Als we naar ons bed gingen.

Greta Ge zijt aan 't overdrijven. Dan had ze de ganse avond op dat moment moeten zitten wachten.

Herman Een mens moet voorzichtig zijn. Er wordt al rap genoeg geroddeld.

Greta Ge zoudt dat niet graag hebben hé, dat ze altijd hun gordijnen toehouden.

Herman Pff, voor wat er te zien is bij die oude? Kijk, nu sukkelt ze weer naar haar slaapkamer.

Greta Ze zet haar vensters weer open. Waarschijnlijk komt er nu geen rook meer uit de schoorsteen.

Herman Ze doet nooit anders dan haar vensters openzetten.

Greta En ze doet ze iedere keer weer toe, als er weer rook komt uit de schoorsteen.

Herman Hebt gij die al ooit op straat gezien? Ik niet.

Greta Ze heeft een dochter, die komt regelmatig en voorziet haar van alles.

Herman   Wat meer beweging zou haar geen kwaad doen.

Greta   Haar voeten willen niet meer mee.

Herman   Hoe zoudt gij dat nu weten?

Greta   Hoe lang woont ze hier al niet. Nu interesseert het u ineens, vroeger hebt gij nooit aandacht geschonken aan wie hier woont. Maar zij, de twee oude mensen beneden en wij wonen hier het langst.

Herman   Mis. De gepensioneerde beenhouwer, die woont hier het langst. Hij was er al, als wij hier kwamen wonen.

Greta   Ja, waar is de tijd. We zouden nog eens goededag moeten gaan zeggen.

Herman   Ge zegt dat al vijf jaar.

Greta   Alleen kan ik er niet naartoe.

Herman   In de tijd dat de bomen er nog stonden, hadden we toch niet zo 'n miserabel uitzicht. Die bomen, dat was een stukje van de natuur.

Greta   En de zonsondergangen, die waren ook schoner. Als er een te zien was.

Herman   Ja, als er een te zien was.

Greta   Af en toe is er toch een. Wij hebben een huis met een schoon uitzicht.

Herman   Vandaag is er geen zonsondergang.

Greta   Hoe wist ge dat eigenlijk, dat het donker is als ge in de Palace binnenkomt?

Herman   Ik zei het zomaar.

Greta   Maar dat is toch niet normaal. Er is toch altijd iemand die u de weg toont met een zaklantaarn, tot ge een plaats gevonden hebt.

Herman   Niet in de Palace.

Greta   Hoe kunt ge dat dan weten, als ge zegt dat ge niet naar binnen geweest zijt.

Herman   Ik zeg toch zomaar wat.

Greta   Nee, ge hebt u verraden. Ge hebt gezegd: niet in de Palace.

Herman   Omdat ik niet naar binnen geweest ben, moest ik toch wat verzinnen.

Greta   Die historie met de postbode, die wist ge zeer precies te vertellen.

Herman Een mens fantaseert maar wat.

Greta Het klonk toch tamelijk echt.

Herman Gij zoudt dat ook kunnen. Iedereen kan dat. Probeer het ook eens.

Greta Nee, ik zou niet weten waar te beginnen.

Herman Is toch simpel.

Greta En daarna, als ge de rest van het verhaal niet weet.

Herman Dan tracht ge u iets in te beelden.

Greta Denkt ge er dikwijls aan?

Herman Ik versta niet wat ge wilt zeggen.

Greta Ge hebt me zeer goed verstaan.

Herman Neen. We zijn niet jong meer.

Greta Wat heeft dat er nu mee te maken? Ge zijt zo oud als ge u voelt.

Herman Alles heeft zijn tijd.

Greta En daarom gaat ge tegenwoordig naar zo 'n films.

Herman Ik ben u een paashaas gaan kopen. Die zijn alleen verkrijgbaar aan het station, als het geen Pasen is. En dat is een heel eind, het zijn uw eigen woorden. En de bus kan ik niet genomen hebben, het is veel te ingewikkeld met al dat overstappen.

Greta Vandaag zijt ge niet naar de Palace geweest, maar wel vroeger. Ik heb namelijk een entreekaartje gevonden in uw zakken.

Herman Dat kan niet.

Greta Waarom liegt ge?

Herman Voor zoiets hebben wij toch geen geld. Controleer het maar, in het doosje met het huishoudgeld, of er geld te kort is.

Greta In die doos niet, nee, maar wel in het potje voor de nieuwe TV. Daar zit 500 frank te weinig in.

Herman Dat kan niet. Er heeft nooit meer dan 3.000 frank ingezet.

Greta Ge hebt de getallen uitgegomd. Zo slecht zijn mijn ogen nu ook weer niet.

Herman (Wil opstaan) Dat is...

Greta Blijf zitten.

Herman Dat vind ik erg, wat ge daar zegt. Dat ik bedrog zou plegen? Heb ik u ooit van mijn leven bedrogen?

Greta Nooit. Tot vandaag, met uw cinema.

Herman Ja, dat...

Greta Maar zo erg is het niet. Als de TV nog gaat, de oude, dan nemen ze hem over. Sparen we 500 frank uit, die doe ik u dan cadeau. Dan kunt ge nog eens gaan, op één voorwaarde: dat ge me alles compleet vertelt.
(Schertsend) Zijn we akkoord?

Herman (Lange pauze) Waarom zijt ge er toch zo nieuwsgierig naar?

Greta Omdat ik uw vrouw ben, en omdat we al lang met mekaar getrouwd zijn.

Herman Ik ben toch beschaamd... echt waar.

Greta En toch gaat ge er altijd weer naartoe.

Herman Drie keer.

Greta (Rekent uit) 300 frank. Dan hebt ge nog 300 frank.

Herman De paashaas, dat heeft ook geld gekost.

Greta Hoeveel?

Herman 50 frank. Bijna.

Greta Duur.

Herman Met Pasen zijn ze waarschijnlijk goedkoper.

Greta Dan hebt ge maar 250 frank over.

Herman Minder.

Greta Hoeveel?

Herman 150.

Greta 150! En die 100 frank die ik u vandaag gegeven heb, voor de cinema, waar zijn die naartoe?

Herman Verteerd.

Greta   Hoe dat, verteerd. Ge rookt toch allang niet meer. Of...

Herman   Ik heb ze ergens uitgegeven. Ik weet niet meer...

Greta   Dan zijt ge vier keer naar de Palace geweest.

Herman   Dat kan. Vier keer. Ja. Dat kan. Gij weet niet hoe dat in een mens zijn kop rondspookt zo 'n dingen. Het laat u niet los. Ge wordt er door overrompeld. En dan, dan kan ik aan niets meer denken... dan aan die dingen. Ik heb er nog nooit plezier van gehad in de Palace, maar als ik dan buiten stap, dan blijft het nog dikwijls rondspoken in mijn kop. Het deugt niet. (Pauze)

Greta   Wanneer moet ge er dan het meest aan denken?

Herman   Ik weet niet. (Lange pauze)

Greta   Als ge alleen zijn?

Herman   Dikwijls als ik door de stad wandel.

Greta   Ziet ge mij nog gaarne?

Herman   Dat heeft er toch niets mee te maken.

Greta   Dat zeg ik ook niet. Kunt ge het niet zeggen?

Herman   Toch wel. Veel. De ganse tijd. Eigenlijk altijd.

Greta   Nu ook?

Herman   Ja.

Greta   Weet ge dat het lang geleden is dat ge me nog eens gestreeld hebt.

Herman   Hoe?

Greta   Zo.
